

er det, at det er lykkedes internationalt at opnå tilfredsstillende resultater. Globalt set er man enig om, at alle ilande skal afvikle anvendelsen af disse stoffer, og den 1. januar 1996 skulle anvendelsen af de værste stoffer ophøre. I løbet af nogle år påregner vi også at få ulandene med, selv om det har været et meget vanskeligt for-handlingsarbejde, vi har haft om denne sag.

Af andre eksempler vil jeg gerne nævne pvc. Pvc er et problem i forbindelse med affaldsfor-brændinger, fordi det indeholder en række til-sætningsstoffer, der kan være farlige for sund-heden eller farlige for miljøet. Der er derfor lavet en aftale om at formindske tilførslen af pvc til forbrændingsanlæg, og styrelsen, dvs. Miljø-styrelsen, arbejder på at begrænse anvendelsen af nogle af de mest problematiske tilsætnings-stoffer til pvc.

Som tidligere lovet vil jeg i begyndelsen af dette år sende en handlingsplan for reduktion af anvendelsen af phthalater til Folketingets Miljø-og Planlægningsudvalg.

Miljøstyrelsen udsendte i begyndelsen af december sidste år et debatoplæg om status og perspektiver for kemikalieområdet, og hørings-fasen udløber i slutningen af marts. Regeringen ønsker derfor at afvente forløbet af denne høringsfase, før vi tager endelig stilling til, hvilke initiativer vi skal sætte i gang på det her område. Alligevel, selv om det er for tidligt endnu at tage endelig stilling, vil jeg gerne frem-hæve en række fundamentale principper:

Det påpeges ofte, og jeg har også selv nævnt det, at vi mangler viden om en række kemiske stoffer. Jeg er enig i, at vi skal fremskaffe mere viden om en række af de kemiske stoffer, som vi ved meget lidt om. Det har jeg allerede gjort en del ud af. Antallet af anvendte kemiske stoffer er imidlertid så stort, at det formentlig ville være halsløs gerning inden for en overskuelig periode at søge at fremskaffe fuldstændige oplysninger om alle kendte stoffer. Bl.a. vil prisen efter min mening slet ikke stå mål med vær-dien af at skaffe en sådan fuldkommen informa-tion frem.

Pointen er derfor for mig at se, at vi også skal blive bedre til at træffe beslutninger på grund-lag af den viden, vi har, også selv om den ikke er helt fuldstændig. Vi må erkende, at vores viden altid vil være begrænset. Det nytter derfor ikke, hvis beslutninger om kemiske stoffer ude-lukkende kan træffes ud fra det, vi rent faktisk ved. Vi må også inddrage det, vi ikke ved. Vi må også inddrage usikkerheden, risikoen.

Jeg mener, det er nødvendigt at inddrage for-sigtighedsprincippet i vurderingsarbejdet for at give det følsomme miljø og vores sundhed en mere fremtrædende plads i vurderingen. Hvis vi først griber ind, når noget uigendriveligt er blevet bevist, så er skaden ofte sket, og derfor er det utrolig vigtigt, at vi handler på et seriøst grundlag, men at vi lader væsentlig usikkerhed komme miljøet til gode og bruger det forsigtig-hedsprincip, som jo ikke bare er slået fast i Rio-deklarationen, men heldigvis også indgår i Maastricht-Traktaten som et meget vigtigt ele-ment af den miljøpolitik, vi fører i fællesskab inden for EU.

Selvfølgerig er der, når man anvender forsigtighedsprincippet, en risiko for, at man træffer forkerte eller forhastede beslutninger, men efter min bedste overbevisning opvejes denne risiko af den generelle forbedring i beskyttelsen af sundhed og miljø, som vi opnår, hvis vi også tør udvise mod og beslutsomhed.

Problemer, der er forbundet med anvendelsen af kemiske stoffer, kan Danmark kun løse i et internationalt samarbejde. For det første lader forureningen af kemiske stoffer sig ikke standse af landegrænser, for det andet handles kemiske stoffer på tværs af landegrænser, og producen-terne tænker derfor i verdensmarkedet, når de udvikler nye stoffer.

Sidste efterår drøftede Tinget regeringens natur- og miljøpolitiske redegørelse. Jeg tilslut-tede mig den vedtagne dagsorden, hvori Tinget fandt, at afviklingen af miljøfarlige stoffer var et af de fire vigtigste miljøpolitiske indsatsområ-der i de kommende år.

Endelig mener jeg, det er vigtigt, at vi i debatten overvejer, hvordan vi kan gå nye veje. I den forbindelse mener jeg, vi skal udnytte den interesse og bevidsthed om kemiske stoffer, som heldigvis findes i befolkningen, og hjælpe industri-en til selv at løse sine egne problemer. Forud-sætningen er dog, at både industrien og forbru-gerne ved, hvad det er for kemiske stoffer, de bør undgå.

Jeg synes derfor, at det er et meget spænden-de initiativ, Miljøstyrelsen har taget ved i sit debatoplæg at medtage en liste over de ca. 100 stoffer, som Miljøstyrelsen i dag vurderer kan udgøre eller udgør det største problem. Initiativet er anderledes, fordi der er tale om en meget blødere udmelding end dem, industrien er vant til at se fra myndighedernes side. Det er ikke en forbudsliste, men et tydeligt signal om i hvilken retning omverdenen, herunder industrien, bør gå.